

BYTNY (2) ai

N sg f bytn(a) (2).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w.

1. Realnie istniejący (1) :

*Wyrażenie: »rzecz bytna« (1) : Tęż kyedy baczmy czo yęth grzech pyeruorodny yż nyeyęth uczynek czlouyeczy yako ynże grzechy [...] Nyeyęth tęż ona ządza duże ku czyalu Nyeyęth tęż ktora rzecz bytna ktora by była yako to czo ma yńofczy bythnofcz/ ale yęth łtradanye łprauyedlyuofczy pyeruorodney *PatKaz I 16v.**

2. [Teraźniejszy, współczesny:

*Wyrażenie: »bytna rzeczy«: Bo wżytko wólze ięth. Choć Páweł/ choć Apollos/ choć Kifá/ choć świat/ choć żywot/ choć śmierć/ choć bytna/ choć przyźłe (rzeczy) [*sive praesentia, sive futura*] Wżytko wólze ięth. *BudBib 1.Cor 3/22 (Linde).*]*

***** Bez wystarczającego kontekstu (1) :** Substantificus, -a, bytna *BartBydg 152b.*

Cf [BOGOBYTNY], [BYTNI], NIEBYTNY